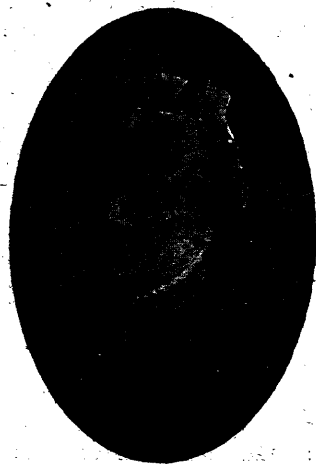

Digteren har her skildret den »elskelige Alvor, der skal til for at kunne lege«. Men det er lidt af den Alvor, Folkebørnehaverne gerne vil lære Baggaardsbørnene for dermed at give ogsaa dem den Lære for Livet, som alle gode Hjem gerne giver deres Børn.

Dr. med. Kjer. Petersen.

Matilde Bajer 80 Aar.

Naar man blader et Par Sider ind i »Dansk Kvindesamfunds Historie«, saa møder man to Portrætter ved Siden af hinanden, en Mand og en Kvinde, *Frederik Bajer* og hans Hustru *Matilde Bajer*.

Det vil være umuligt paa Matilde Bajers 80-aarige Fødselsdag at tale om hendes Indsats i D. K.s Tilblivelse uden samtidig at tale om hendes Mand, de to har staaet ubrydelig fast knyttet til hinanden i Livssyn og Livsopgaver.

Vi læser da ogsaa under disse to Billeder, at *Frederik Bajer* skriver i sine Livserindringer:

»Fra mit Bryllup med min Barnomsbrud, *Matilde Schlüter*, regner jeg et nyt Afsnit af mit Liv. Hun har fra den Tid været saaledes med i al min Virksomhed, at jeg i det følgende ofte kunde sætte »vi« i Stedet for »jeg.«

Ogsaa deres Livs Aften har disse to nøje sammenknyttede Mennesker faaet Lov til at dele med hinanden.

Alle ældre Medlemmer af D. K. vil det være overflødigt at oplyse om, hvad *Frederik* og *Matilde Bajer* har udrettet i »Dansk Kvindesamfunds« Tjeneste.

De yngre vil muligvis trænge til at faa Rede paa disse to Menneskers Forhold til D. K. — de er blandt Banebryderne, der aldrig gav op, men altid saa frem efter, frejdigt og modigt ogsaa i Nedgangstider.

Vi tilraader de unge at tage D. K.s Historie frem; naar de ser efter i Personfortegnelsen, saa vil de alene af de mange Henvisninger til de to Navne gøre sig en Forestilling om deres Betydning.

Det var ved den Styrke de to vandt i fælles Interesse og Arbejde, at det lykkedes at komme over de første vanskelige Aar.

D. K. er i sin Begyndelse af international Oprindelse, og *Frederik* og *Matilde Bajer* har i hele deres Virksomhed været knyttet til de store humane og internationale Bevægelser Verden over.

Da *Matilde Bajer* den 4. Januar fyldte 80 Aar, bragtes hende en Hyldest fra D. K.s Fællesstyrelse, repræsenteret af Formanden, *Fru Julie Arenholt* og *Fru Charlotte Hansen*. I en lille Tale tolkede *Fru Arenholt* D. K.s Taknemlighed for Aarene 1871—1920 og overrakte *Matilde Bajer* en Blomsterkurv.

En Bog om Kvinden i Hjem og Samfund.

Sigrid Undset: Et Kvinde-Synspunkt. — Aschehougs Forlag.

Den begavede norske Forfatterinde, hvis tidligere skønlitterære Arbejder har vundet hende et stort og beundrende Publikum og saa her i Danmark, har forhaabentlig saa sikkert Tag i sine Læsere, at de trofast vil følge hende gennem hendes nye Bog. De vil ikke fortryde det; thi det Arbejde, som Læsningen af den unægtelig kræver, lønner sig.

Bogen indeholder en Række Artikler, som *Fru Undset* lejlighedsvis har skrevet om Emner, der mere eller mindre direkte berører Kvindernes Stilling i Samfundet, saaledes som den er i Øjeblikket. Den første er skrevet 1912, den sidste i Efteraaret 1919, og de voldsomme Verdensbegivenheder, der er foregaaet i det Tids-

rum, har aabenbart og naturlig sat deres Præg paa Forfatterindens Udvikling i Forbindelse med sikkert dybtgaaende personlige Oplevelser. — Som hun selv ærligt indrømmer, er paa enkelte Punkter, saaledes overfor Kristendommen, hendes Opfattelse undergaaet en gennemgribende Forandring indenfor det Tidsrum, hvori Bogen er blevet til.

Det er Forfatterindens Syn paa Kvindernes Stilling i Hjem og Samfund, der gaar som den røde Traad gennem Bogen, og selv om hun, med dette som Udgangspunkt, kommer ind paa mangfoldige af vore Dages sociale og politiske Forhold, bliver Læseren hurtig klar over, at hendes Opfattelse af, hendes Standpunkt til disse Spørgsmaal langt fra er saa afklaret som hendes Opfattelse af den Bevægelse, man med et enkelt Udtryk kalder Kvindesagen. At en saa højt kultiveret Personlighed som *Fru Undset* ogsaa om disse andre Samfunds-Spørgsmaal fremsætter mange fine og kloge Bemærkninger, som belyser forskellige Sider af dem, der ikke falder enhver i Øjnene, behøver næppe at siges.

Men overfor Kvindesagen har hun klaret sit Forhold til Bunds og taget sit Standpunkt, og hvad hun siger derom, læser man derfor med Udbytte, selv om man langt fra paa alle Punkter kan være enig med hende. Og hendes Anskuelse herom fortjener saa meget mere Opmærksomhed, som de utvivlsomt indeholder Spiren til den Reaktion som — man anse den for berettiget eller uberettiget — utvivlsomt vil komme efter de store og pludselige Fremskridt og Sejre, som Kvindebevægelsen, Kampen for Kvindernes absolute Ligestilling med Mænd overfor Loven, har vundet, og hvor de norske Kvinder jo paa de fleste Omraader er gaaet det Skridt forud for de danske, som bevirker, at man dér allerede lettere faar Øje paa Bivirkningerne.

Fru Undsets Standpunkt til Kvindesagen er præget af en sund og udviklingsdygtig Konservatisme, en Konservatisme, som reagerer voldsomt, naar Udviklingen truer med at angribe »de statiske Elementer i Samfundet«. Hun hører til en yngre Generation end